

Parter i det nationella målet

Klagande: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?
- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG ⁽²⁾ av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?
- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 –
Energía de Galicia (Engasa) S.A. mot Administración General del Estado**

(Mål C-106/18)

(2018/C 161/29)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?
- 2) Är det förenligt med principen om icke-diskriminering av elföretag i artikel 3.1 i direktiv 2009/72/EG⁽²⁾ av den 13 juli om gemensamma regler för den inre marknaden för el att införa en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet, vilken enbart påverkar vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, men inte producenter som är koncessionshavare för avrinningsområden som ligger inom en enda autonom region, och vilken enbart påverkar producenter som producerar energi med hjälp av vattenkraft, men inte producenter som använder andra tekniker?
- 3) Ska artikel 107.1 FEUF tolkas på så sätt att det utgör förbjudet statligt stöd att ta ut en vattenkraftsavgift som den som är aktuell i det nationella målet till nackdel för vattenkraftsproducenter som bedriver verksamhet i avrinningsområden som ligger i flera autonoma regioner, eftersom det därigenom uppstår en asymmetri i hur avgiften tas ut inom ett och samma teknikområde, beroende på var vattenkraftverket är beläget, samt eftersom avgiften inte tas ut av producenter av el från andra energikällor?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EUT L 327, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 2009, s. 55).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 13 februari 2018 – Duerocanto S.L. mot Administración General del Estado

(Mål C-107/18)

(2018/C 161/30)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: Duerocanto S.L.

Motpart: Administración General del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den miljörättsliga principen om att förorenaren betalar, som avses i artikel 191.2 FEUF och i artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁽¹⁾ av den 23 oktober 2000, som fastställer principen om kostnadstäckning för vattentjänster och anger att en lämplig ekonomisk avvägning av vattenanvändningen ska göras, tolkas på så sätt att den utgör hinder för införande av en avgift för användning av inlandsvatten för elproduktion, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken inte främjar effektiv vattenanvändning eller fastställer åtgärder för bevarande och skydd av vattenresurserna samt vars storlek helt saknar samband med risken för att vattenresurserna skadas och enbart fokuserar på producenternas kapacitet att generera intäkter?